

A szellemi hadviselés zsákmányai

David Wilkerson February 24, 2003

"Amelyet a hadban való zsákmányból szenteltek vala az Úr házának építésére" (Kronika I. Könyve 26:27) Ez a vers egy mélyreható, életet megváltoztató igazságot nyit meg előttünk. Olyan zsákmányról beszél amit csakis harcban lehet elnyerni. Ha pedig egyszer elnyertük, Isten házának építésére kell felajánlani.

Hiszem, ha megértjük a versben rejlő erőteljes igazságot, megértjük miért engedi meg az Úr a heves szellemi harcot életünkön keresztül. Sok hívő úgy képzei, hogy ha egyszer megtért, akkor küzdelmeinek vége lesz, élee csendes vizeken fog vitorlázni. Semmi nincs messzebb az igazságtól. Isten nemcsak megengedi csatáinkat, de dicsőséges céljai is vannak azokkal életünkben.

Hát mi is a "hadviselés zsákmánya"? A csatában a győztesek által megszerzett préda, zsákmány, elvett holmi. A Biblia először az I Mózes 14-ik fejezetében említi a zsákmányt, mikor a szövetséges királyok megtámadják Sodomát és Gomorát. A lakosság tulajdonától megfosztva fogságba esik, "És elvivék Sodomának és Gomorának minden jószágát és minden eleségét; és elmenének. Elvivék Lótot is az Ábrám atyafiának fiát ." (I Mózes 14:11-12)

Mikor Ábrám megtudta, hogy unokaöccse fogságba került, összegyűjtötte 318 tagú hadseregét saját szolgálói közül és üldözőbe vette az ellenséges király seregét. Az Írások beszámolnak arról, hogy a támadókat utólérték és "megveré őket . és visszahozá mind a jószágot, Lótot is, az ő atyafiát jószágával egybe visszahozá, meg az asszonyokat és a népet." (14:15-16)

Képzeld el a győzelmes Ábrámot. Örömteli, felszabadított foglyok és mindenféle javakkal teli szekerek hosszú sora követte őt . Mindezek után pedig Melkisédekkel, Sálem királyával találkozott. A Biblia eelmondja, Ábrám arra érzett vezetést, hogy a zsákmány tizedét a királynak adományozza. (lásd 14:20) "Nézzétek meg pedig, mily nagy ez akinek a zsákmányból tizedet is adott Ábrám, a pátriárka" (Zsidókhöz írt levél 7:4)

Micsoda bámulatos jelenet. Isten választotta nagy győzelmet aratott, és zsákmányának egy részét a királynak adta. Miért? Melkisédék "a Magasságos Isten papja vala". (I Mózes 14:18) Ábrám nyilvánvalóan Isten házának szolgálatára, fenntartására adta a tizedet.

Most próbáld meg elképzelni az alig néhány órával azelőtti helyzetet, mielőtt a támadókat leverte. Akkor Sátán valószínűleg kárörömmel figyelte a történeteket. Serege mindenkit és mindent elrabolt a két városból, beleértve az ott élő istenfélő Lótot is. Az igazságos Lót lett volna az egyetlen aki ellenállhatott volna Sátán uralmának a két város felett. De Sátán elvitte Lótot, a jószágok csordáival, az élelemmel és ruhával teli szekerekkel, valamint az arannyal, ezüsttel és drágakövekkel teli ládákkal együtt.

El tudom képzelni, hogyan büszkélkedett Sátán Ábrám öccsének elfogásával: " Nézd csak Lótot. Láncra verve, megfosztva mindenétől. Ez történik mindazokkal akik megpróbálják megsérteni felségterületemet."

De képzeld a jelenetet Ábrám győzelme után. A szövetséges királyok seregei a szurokgödrökbe ragadva teljesen le lettek győzve. És Ábrám a kilszabadította a népet, és visszaszerezte a zsákmányokkal teli szekér karavánt. A zsákmány nemcsak Sodoma és Gomorából származott, hanem a többi kilenc városból is. Sodoma visszakapta az összes ellopott dolgot az utolsó "cipőfüzőig". De a támadóktól szerzett zsákmányt Ábrám megtartotta.

Itt az alapelv mit Isten meg akar értetni velünk: Az Urat sokkal több érdekli, mint hogy győzedelmesen térjünk vissza a csatából. Nekünk akarja adni a csatában nyert zsákmányt, holmit, szellemi javakat is. Kincsekkel, javakkal teli szekerekkel kell kikerülnünk a csatából. Ez az, amire Pál hivatkozik, amikor at mondja, "De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, az által aki minket szeretett ." (Rómaiak 8:37)

A harcban szerzett valamennyi zsákmány Isten templomának fenntartására van felajánlva

Dávid királynak is hasonló volt a hozzáállása a csatáiban szerzett zsákmánhoz. Látjuk ezt egyik, élete végén tett kijelentésében. Éppen kinevezte fiát Salamont, hogy kövesse őt Izrael trónján, és összegyűjtötte a nemzet vezetőit elrendelve, hogy Isten házát kitűnő állapotban tartsák meg a jövőben. Milyen forrást használhattak erre a szent munkára? "Amelyet a hadban való zsákmányból szenteltek vala az Úr házának építésére." (I Krónika, 26:27)

Nézzük csak, mit jelent ez? Minden katonai győzelem után Dávid felhalmozta tárházaiban a zsákmányt: aranyat, ezüstöt, rezet, faanyagot, pénzt és sok más mindent. De csak egy céllal, hogy minden a Templom építésére legyen felhasználva.

Ugyanekkor kinevezett hivatalnokokat papokat, énekeseket, muzsikosokat, kővésőket, iparosokat, és akik szükségesek a Templom építésére. Majd egy speciális kincsestárat alapított meg a Templom fenntartására és megparancsolta a katonai vezetőknek, hogy hordják a tárházba a harcokban szerzett zsákmányt.

Mikor a Szent Írások a Templom fenntartásáról beszélnek, a héber nyelv "a ház javítását, megerősítését és a felépített ház fenntartását" jelenti. Vagyis a felhalmozott dolgok arra lettek félretéve, hogy a Templom eredeti pompáját fenntartsák, a leromlott részeket megjavítsák és a Ház eredeti szépségét megőrizték.

Kérdezheted, hol van Isten Temploma ma? Népe a Templom, te is, én is és világszerte minden gyülekezet. Pál szerint testünk a Szent Lélek Temploma és mint az ősi Izraelben, az Úr ma is Templomát a csatákban nyert zsákmányokkal tartja fenn. Ezért megpróbáltatásainknak nagyobb jelentősége van mint csak életünk megőrzése. Minden csatában gazdagságot, készletet és vagyont tesz félre az Úr a számunkra. És ezeket felajánlja Templomának, testének, Jézus Krisztus Egyházának fenntartására.

Csak gondold meg; Salomon megépítette a Templomot, és Isten háza évekkel később is jó állapotban volt, fenntartva azokból a kincsekből amelyeket az előző háborúból gyűjtöttek. Isten háza életben maradt és funkcionált, mert a nép nemcsak győzedelmesen emelkedett ki minden harcból, de zsákmányban gazdagon is.

A "csatákból való pótlás, ellátás" elvét olvashatjuk több helyen a Biblián keresztül.

1. Dávid élete példa a számunkra, hogy Isten célja a zsákmányszerzés

Míg Dávid és hadserege máshol háborúskodott az Amalekiták megtámadták Ciklágót, és elhurcolták az asszonyokat és gyerekeket, és felégették a várost. Amikor Dávid visszatért, "igen nagy szorultságba juta, mert nép arról beszélt, hogy megkövezik őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. Dávid azonban megerősíté magát az Úrban az ő Istenében". (I Sámuel 30:6)

Micsoda szellemi hadakozás. Ez nemcsak Dávid elleni támadás volt. Teljes erejű támadás volt Isten örökkévaló célja ellen is. Az ördög megint Isten "Magva" a megprófétált Messiás ellen harcolt, aki Dávid leszármazottja lenne. És Sátán minden asszonyt és gyermeket ellopott akiken keresztül a "Mag" jöhetne.

Szeretteim, ez minden szellemi háború célja: az ellenség mindig arra törekedett, hogy Krisztus "magvát" elpusztítsa. És ez a tény nem változott a Kereszt után 2000 év elteltével sem. Sátán még mindig Isten Magvát pusztítja. És ezt azáltal teszi, hogy támadás alatt tart minket, Krisztus Magvát és az a terve, hogy semmissé tegye tanúvallomásunkat.

Dávid érezte a fenyegetést mikor emberei suttoztak ellene. Meg akarták kövezni őt, mert védelem nélkül hagyta feleségeiket és gyermekeiket. De Dávid jól tudta, hogy szíve Istennel békességben van, és az Írás azt mondja, hogy "Dávid azonban megerősíté magát az Úrban". Azonnal üldözni kezdte az Amalekitákat, megerősödve hitben. Hamarosan megtalálta táborukat, és kiszabadított minden foglyot és mindazt amit elloptak: "És semmilyök sem hiányzott, sem kicsiny, sem nagy, sem fiaik, sem leányaik a zsákmányból sem és mindabból amit elvittek tőlük; Dávid mindent visszahozott." (I Sámuel 30:19) Sem ő, sem emberei nem vesztek el semmit, "fiaikat, leányaikat és semmi mást amit elvittek tőlük." Úgyszólván még "egy zacskó bab" sem hiányzott.

Az Amalekiták más városokat is kiraboltak, így Dávid mindazt a hadi zsákmányt is magával vitte: "És elvivé Dávid mind a juhokat melyeket tulajdon barmuk előtt hajtának és azt mondják vala; ez Dávid zsákmánya!" (3o:2o)

Mint Ábrahám, Dávid nemcsak megszálló volt. Többet tett, mint hogy csak egyszerűen túlélje a és megnyerje a csatát. Istennek nagyobb tervei voltak Dáviddal mint csak egy csata győzelme. Amikor visszatért a csatából óriási zsákmánnyal tért vissza; juhokkal, tevékkel kecske nyájakkal és szekerekkel teli ezüsttel, arannyal, drágakövekkel, ruházattal és mindenféle háztartási eszközzel.

Mit tett Dávid a háború zsákmányival? Az Úr házának fenntartására tette félre. Dávid jól tudta, hogy Isten felkente őt királynak a nép felett és most kiköszörülte a csorbát ami hírnevén esett. Küldött a zsákmányból azoknak akik elidegenedtek Dávidthól, hogy Isten népét egyesítse: ". küldé a zsákmányból Júda véneinek az Ő barátainak, mondván: Ímé az Úr ellenségeinek zsákmányából való ajándék számotokra." (3o:26) Ugyancsak küldött ajándékokat azokba a városokba ahol emberei bújdostak" . Hebronban és mindazon helyeken ahol Dávid embereivel megfordult vala" (3o:31) Később Dávid Hebronban lett megkoronázva.

Ez egy másik példa arra, hogy mi Isten célja a szellemi háborúnkban. Nemcsak magunknak kell a zsákmányt félre tenni, de Krisztus Egyházának számára is.

Dávid esetében Isten nemcsak Házát, de "magvát" is megőrizte. Krisztus Dávid családjából származott. Ennek ellenére Dávid eddig mint menekült volt ismeretes az országban. Állandóan bujdosnia kellett, krízis után krízissel állt szemben, és állandóan úgy nézett ki, hogy mindent elveszít. Azonban ezek a zsákmányok - nyájak és ajándékkal teli kocsirakományok - bebizonyították, hogy Dávid egy győztes harcos. Csatáiból meggazdagodva került ki, és azok a zsákmányok Isten munkájának folytatását tették lehetővé.

2. A Királyok 6. fejezetében Isten népe csodálatos módon tett szert zsákmányra

Ebben a részben a Szíriai sereg megtámadta Samariát az éhség idején. A kapun kívül vert fel tábor, és csak arra várt, hogy a samariaiak éhen haljanak. A helyzet olyan rosszra fordult, hogy 8o ezüstbe került egy számarfej. A nép olyan reményvesztett volt, hogy két anya megegyezett, hogy csecsemőjüket leöljék és megegyék. Miután megették az első csecsemőt a második anya visszavonta szavát, elbújtatta gyermekét, és a gyászoló anya a királyhoz ment ítéletért. Örületes volt a helyzet.

Négy bélpoklos a kapun kívül élt és végül elhatározták, hogy "Miért maradunk itt, hogy meghaljunk éhen? . jertek el azért, szökjünk el a sziriabeliek táborába, ha meghagyják életünket, élünk, ha megölnek, meghalunk." (2 Királyok 7:3-4) Így felkeltek és bementek a szíriai táborba.

Mikor odaértek halálos csöndet találtak. Senkit sem láttak. A sátorokat is átkutatták, de nem találtak senkit. A Biblia azt írja, "Mert az Úr azt cselekedte volt, hogy a sziriabeliek tábora szekerek zörgését és lovak dobogását és nagy sereg robogását hallotta és mondának egymásnak: Ímé az Izráel királya bérbe fogadta meg ellenünk a Hitteusok királyát és az egyiptombeliek királyát, hogy ellenünk jöjjenek. És felkelvén elfutának alkonyatkor és elhagyák mind sátorait, lovaikat szamaraikat, amint a tábor volt és elfutának, csak hogy életüket megmenthessék" (7:6-7)

Mikor a bélpoklosok látták, hogy senki nincs a táborban sátorról sátorra mentek, ettek, ittak míg jóllaktak. Karjuk tele volt arannyal és mindenféle áruval, amelyeket eldugtak a kapun kívül. Végül visszamentek a város kapujához és felkiáltottak az őrnek, "Jöjjetek velünk, hihetetlen, de a sziriabeliek otthagyták táborukat és senki sincs ott."

Az Ige azt mondja, "Kiment a nép és kirabolta a sziriabeliek táborát és egy köből zsemlyelisztet egy sikluson és köből árpát egy sikluson vettek, az Úrnak beszéde szerint." (7:16) Még egyszer, Isten népe győzedelmesen emelkedett ki. Sátán próbálta őket halálig kiéhezteni. De az Úr megfordította a helyzetet. Vette a háború zsákmányait és arra használta, hogy népét megerősítse és felfrissítse, fenntartva célját a földön.

Látjátok tisztán a képet? Kezdték megérteni jelen harcokat okát? Azoknak akik Istenbe helyezték bizodalmaikat az ígéret az ellenség felletti dicsőséges győzelem. De az Úr tudtokra akarja hozni, hogy "Igenis győzedelmesen fogtok kiemelkedni a harcból, de sokkal többet kaptok mint csak győzelmet, ezen felül reátok valami nagyobb dolog vár. Akik leküzdik az ellenséget azoknak hatalmasabb szerepük lesz Isten országában, képzeleteteken felüli zsákmánnyal emelkedtek ki a harcból."

Pál így fejezi ki szavakkal, "Annak pedig aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk ami benünk munkálkodó erő szerint." (Efez. 2:2o)

3. A zsákmányszerzés harmadik célját Eszter történetében találhatjuk

Itt az egyik legerőteljesebb szellemi háború történetéről olvashatunk a Bibliában. Az ördög megint csak megpróbálta elpusztítani Isten célját a földön Hámánon keresztül. Ez egy gazdag, befolyásos ember volt aki meggyőzte a Perzsa királyt egy parancsolat kiadására, mely szerint minden zsidót, Indiától Ethiopiáig le kell gyilkolni.

Az első zsidó ember Hámán látókörében Mordekai volt, Eszter nagybátyja. Hámán egy akasztófát építtetett kifejezetten az ő számára. De Eszter közbenjárt, saját életét veszélyeztetve szembeszállt Hámánnal, és Isten népét imára hívta. Isten feltárta Hámán gonoszságát és őt magát akasztották fel. És a király nemcsak visszavonta a halálos rendeletet, de mai pénzben milliókat érő Hámán házáat és tulajdonát Eszternek adta.

De nemcsak Hámán vagyona volt a zsákmány ebben a történetben. A Szentírás azt mondja, "A zsidóknak világhírűség támadt, öröm, vígasság és tisztesség." (Eszter 8:16) Ezek lettek az igazi zsákmányok az ellenséggel való harcból.

Láthatjuk, hogy megpróbáltatásunk nem csak szellemi gazdagságot ad, de erőssé, tisztává tesz bennünket. Amint bízunk az Úrban Ő az aranynál drágább hitet növel bennünk. (Lásd 1 Péter 1:7)

4. A mindennek feletti, legnagyobb zsákmány a Keresztnél lett megszerezve

"Lefegyverezvén a fejedelmeségeket és hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtok abban." (Koloss. 2:15)

Jézus a Golgotán megfosztotta az ördögöt összes hatalmától és fennhatóságától. Mikor Krisztus győzedelmesen feltámadt a sírból, a megváltott foglyok tömegét vezette ki Sátán karmaiból. És ez a diadalmas, vérével megvásárolt kivonulás még ma is halad előre.

Bámulatos, hogy Krisztus győzelme a Golgotán többet adott nekünk mint a halál feletti győzelmet. Hihetetlen zsákmányt nyert számunkra ebben az életben: kegyelmet, irgalmat, békét, bocsánatot, erőt, hitet, mindazt mire szükségünk van, hogy győzedelmes keresztény életet élhessünk. Felszerelt minden szükségességgel, hogy fenntartsuk templomát: "Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységnek dicsekedését mind végig erősen megtartjuk." (Zsidókhöz, 3:6)

Hasonlítsd az Ő Szövetségben Salamont Krisztussal mint az Ő típusával. Salamon felépítette a Templomot (Krisztus az egyházat) mindazzal amit Dávid Király (az Atya) félretett számára. És mikor a Templom fenntartására volt szükség, a kincstárból (a Szent Lélektől) vette a szükséges anyagot aminek(akinek) ez volt a célja (a munkája).

A Szent Lélek egy csodálatos igazságot mutat itt: Jézus a Szent Lélekben mindennel ellátott minket, amire csak szükségünk lehet. De a mi kötelességünk az, hogy hozzányúljunk ehhez a kincstárhoz a Templom fenntartására. És a szükséges anyag a győzedelmes csatáink zsákmányaiból származik.

Krisztus mindennel ellátott minket hogy a fenntarhassuk ezt a házat. Örökbe fogadott minket házába, ahol Ő mint szegletkő áll. Megtisztította az egész házat, végül pedig megnyitotta a Szentek Szentjét számunkra. Így hit által megalapított, befejezett Temploma lettünk. Jézus nem félig épített, hanem befejezett házat készített a számunkra.

Azonban a mi feladatunk, hogy, házáat fenntartsuk. Állandóan jó állapotban kell a házunknak lenni és ez költséges. Persze tudjuk, hogy hol található a szükséges anyag: Krisztus Szellemében. Ő a kincstáros. De nem adhatja ki a szükséges anyagot, ha nem ismerjük fel a szükségletet. Vagyis egyszerűen Isten nem fogja fenntartani a Templomot együtműködésünk nélkül.

És ez a együtműködés a csata közepében kezdődik. Krisztusijellemet a csata tüzeiben nyerjük meg, ami pedig szükséges a harchoz. Az élő lecke a hit és a jellem, ezeket az ellenség elleni küzdelemben nyerjük meg. Így akármilyen megpróbáltatáson megyünk át, tudjuk, hogy Isten megengedte azt saját céljaira. A csatáknak értékük van és biztosak lehetünk abban, hogy az eredmény javunkra lesz.

Pál arra sűrget, hogy dicsekedjünk megpróbáltatásainkban. Miért? Mert zsákmányt eredményez: ". a háborúság békességes tûrést nemz." (Rómaiak 5:3) Gondolj a megpróbáltatások többi zsákmányaira: tapasztalat, remény, bátorság, bölcsesség, Isten szeretete.

Isten szuverenitása megengedi a megpróbáltatást min egy leépülés elleni biztosítékot

Ha nem lenne összeütközés, feszültség, megpróbáltatás; passzívokká és "langyossá" válnánk. Romlás állna be és Templomunk romokban heverne. Nem lennénk képesek megtartani a megnyert területeket. Ezért világos amit ellenségünk próbál elérni: célja, hogy ne harcoljunk, el akar távolítani minden csatától.

Csak képzelj el Templomodot mint egy tényleges épület téglából és vakolatból. Körül sétálva rá tudnál mutatni a fentartási munka helyeire. Például, "Látod a tetőt? Egy időben a víz becsurgott ott. Emlékszem a harcra melyben Isten megjavított. Igazában teljesen kicserélte a tetőt. És látod azt az ablakot? Össze volt törve. Az Úr megengedte hogy életem legnagyobb megpróbáltatásán menjek keresztül. És most egy szép festett üveggel cserélte ki."

Minden szükséges forrást - erőt a harc folytatására, erőt az ellenség legyőzésére - hitünk fenntartására szellemi harcokon keresztül találjuk meg. És azon a napon mikor az Úr előtt fogunk állani, fel fogja tární: "Emlékszel mi mindenben mentél keresztül abban az időben? És egy másik időszakban emlékszel arra a rettenetes harcra? Nézd most mit értél el mindazokon keresztül: házad fennáll Isteni rendben hiba nélkül. Mindezt csatáidon keresztül nyerted el. Nem érte meg mindazt a szenvedést?"

Képzelj csak el, hogy milyen lesz az mikor az ördögöt templomod körül vezeted és megmutogatod támadásainak eredményét, és azt mondod, "Látod mit tettél? Az volt a célod, hogy elpusztítsál, de a megpróbáltatások bizonyították, hogy igaz vagyok, türelemre tanítottak és Jézus iránti szeretetemet égő tűzként tartották meg. Amit gonosz célra szántál, az Úr házam fenntartására használta."

Harcban állsz most éppen? Erős szellemi háborúval állasz szemben? Bátorodj fel: Istennek célja van mindezzel és nemcsak az a célja, hogy átéld ezeket a bajokat, hanem többel fogsz kiemelkedni a mélyből - több szellemi gazdagsággal, több erővel - mint ami a megpróbáltatás előtt volt a tiéd.

Az egyszerű tény az, hogy Isten az Ő kincseit az emberi testbe helyezte. Templomává tett minket, hogy Szelleme bennünk lakozzon. Az a mi felelőségünk, hogy rendben tartsuk ezt a Templomot. Ha lusták vagyunk, elhanyagoljuk házunk fenntartását - a rendszeres imádkozást, Isten Igéjével való táplálkozást, szentjeivel való összejövetelt - a romlás beáll és teljesen romokban heversz majd.

Talán jelenleg zavarban vagy, elvesztetted a kedvedet, kérdésekkel vagy tele. Azt gondold, "nem látok semmi hasznot ebbeől a küszködésből. Miért kell átmennem mindezen? Elegem van."

Tragikus, hogy sokan megadják magukat és abbahagyják a harcot. Keserűvé, keményvé, haragossá válnak, és hitük olyan mint egy halom hamu. Miért? Nincsenek forrásaik. Eldobták kincseiket mikor megpróbáltatásaiktól elszaladtak. Szomorú, de sok Pásztort ismerek akinek az élete így alakult. Egyszerűen csak feladták a harcot, és mikor a megpróbáltatások és a küzdelem szele erősen fúj, hitük hajótörést szenvedett.

Amint visszanezék ötven éves szolgálatomra, emlékszem sokszor könnyebb lett volna mindent otthagyni. Imádkoztam, " Uram nem értem ezt a támadást, honnan jött ilyen hirtelen? Nem értem mi a célja? És mikor lesz vége?" De idővel kezdtem látni a megpróbáltatás gyümölcsét - forrásokat, erőt, szellemi gazdagságot - amelyeket olyan módon kaptam, ami semmilyen más úton nem jöhetett volna.

Sürgetlek benneteket: vegyétek fel megpróbáltatásaitokat hittel, és higgyétek el, hogy Isten megengedte azokat. Fogadjátok el, hogy Ő használni fogja megerősítésetek céljára . hogy sától visszavegyétek a zsákmányt . hogy áldjátok másokat . és hogy mindent az Ő dicsőségének szenteljétek.

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2069/>